

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Ek/281/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119228982
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119228982.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného I. P., s.r.o., I.: XX XXX XXX, so sídlom L. XX, XXX XX Q., právne zast. T. T. F., advokát, so sídlom L. XX, XXX XX Q., proti povinnému B. A., nar. X.XX.XXXX, bytom S. XXX/X, XXX XX A., právne zast. T. A. B., advokátom, so sídlom Q. XX, XXX XX A., vedenej pred súdnou exekútkou T. L. B., so sídlom exekútorského úradu U. 8, XXX XX N., pod sp. zn. XXEX XXX/XX, o vymoženie X.XXX,XX,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu G. súdu Q. Q. sp. zn. XXEk/XXX/XXXX zo dňa 7. októbra XXXX, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/281/2019 zo dňa 7. októbra 2019 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/281/2019 zo dňa 7. októbra 2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 11.2.2019 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 1Csp/143/2017 zo dňa 23.1.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.2.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 1Csp/143/2017 zo dňa 30.1.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.5.2018 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 15Ek/281/2019 dňa 21.2.2019 súdnu exekútku JUDr. Martu Kužmovú, so sídlom exekútorského úradu Potočná 8, 022 01 Čadca. Doručením poverenia súdnej exekútky dňa 21.2.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/281/2019 zo dňa 7.10.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že on ako fyzická osoba neuzatvoril s právnym predchodcom oprávneného, t.j. Consumer Finance Holding, a.s., žiadnu zmluvu o pôžičke, ani nepožiadala o poskytnutie úveru a teda od neho ani neprevzal žiadne finančné prostriedky. Zmluva neobsahuje jeho podpis, preto je potrebné ju považovať za absolútne neplatný právny úkon. Ďalej tvrdil, že aj dojednanie predčasnej splatnosti úveru je neprijateľným dojednaním v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pričom ako spotrebiteľ nemal možnosť pri uzatváraní zmluvy do nej zasiahnuť a vyjednať si osobitné podmienky, keďže zmluva je formulárová. Podobnú zmluvu mal oprávnený aj voči jeho manželke, ktoré podala v tejto

veci aj trestné oznámenie na políciu. Následne, v obdobnom súdnom konaní (o zaplatenie dlhu z takto uzatvorenej zmluvy) vedenom proti jeho manželke, súd v základom konaní, vychádzajúc z obdobného skutkového stavu, rozsudkom žalobu voči nej zamietol. V konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul predložený súdu v tomto exekučnom konaní boli porušené jeho práva na spravodlivý súdny proces a preto navrhol exekúciu zastaviť. Oprávnený k tvrdeniam povinného uviedol, že povinný neuviedol žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie a ak mal námietky k zmluvnému vzťahu, mal ich súdu predložiť počas trvania súdneho konania. Vyšší súdny úradník po preskúmaní súdneho spisu poukázal na materiálnu a formálnu právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a k tvrdeniam povinného uviedol, že pre exekučný súd je v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal, pričom exekučný súd prihliada len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Povinný tak nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietat' skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Vyšší súdny úradník poukázal ďalej na to, že vo vykonávanom konaní exekučný súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktorým je viazaný a neprislúcha mu čokoľvek na ňom meniť ani ho akokoľvek vecne preskúmať alebo rušiť. K uvedeným tvrdeniam odkázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 20Cdo/1940/2008. Ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že povinný mohol skutočnosti uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie namietat' v odpore voči platobnému rozkazu podať, čo však neurobil a keďže odpor nepodal, platobný rozkaz vydaný súdom nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. V návrhu na zastavenie exekúcie už môže povinný namietat' iba také skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, nie však pred jeho vznikom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol ani relevantným spôsobom nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé obsahovo naplniť niektorý z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok v ustanovení § 61k ods. 1 spája so zastavením exekúcie, a ktoré sú uvedené taxatívne, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie, podľa ust. § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, ako nedôvodný zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnenmu zástupcovi povinnému doručené dňa 24.10.2019, podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu, dňa 8.11.2019, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. V podanej sťažnosti povinný uviedol, rovnaké skutočnosti, na ktoré poukazoval už v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Súd nesprávne posúdil podrobne uvedené skutočnosti, ktoré bránia vykonateľnosti exekučného titulu a pre ktoré je exekúcia neprípustná. Opätovne poukázal na obdobný prípad jeho manželky, na to, že podala aj trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a, ktorý na jej meno uzatvoril zmluvu o pôžičke, na to, že v súdnom konaní vedenom voči jeho manželke, súd rozsudkom sp. zn. 5Csp/2/18 z 16.10.2018 zamietol žalobu oprávneného. Povinný navrhol, aby sa exekučný súd so spisom z tohto súdneho konania oboznámil. V jeho prípade sú skutkové okolnosti rovnaké, keď ani on neuzatvoril žiadnu zmluvu o pôžičke, podpis na zmluve nie je jeho, finančné prostriedky neprevzal. Opätovne podrobne poukázal aj na viaceré neprijateľné podmienky, spôsobujúce absolútnu neplatnosť predmetnej zmluvy o pôžičke, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby súd exekúciu vedenú voči nemu zastavil.

7. Súd dňa 3.12.2019 zaslal sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenému. Oprávnený sa k sťažnosti povinného, vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom podaní doručenom súdu dňa 16.1.2020.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť,

je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Sudca preto dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 12. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. Je potrebné zdôrazniť, že tak, ako na to správne poukázal aj vyšší súdny úradník, exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, ktorý v návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (skutkové okolnosti týkajúce sa neuzatvorenia zmluvného vzťahu s právnym predchodcom oprávneného, podpisu na zmluve, ktorý nie je jeho, neprijateľných podmienok zmluvy a pod.) a s ktorými sa, v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný už vysporiadal súd prvej inštancie. Na namietanie a posúdenie týchto skutočností bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu, pričom ak povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie - s platobným rozkazom, mal možnosť podať voči nemu odpor s cieľom, aby bol platobný rozkaz zrušený a vo veci bolo nariadené pojednávanie na ktorom by súd jeho skutkové tvrdenia právne posúdil. Takýmto spôsobom postupovala a aktívne sa bránila aj manželka povinného v súdnom konaní vedenom voči nej, ktorá svoje práva bránila aj v trestnom konaní, na čo síce opakovane povinný poukazoval, avšak svoju vlastnú obranu v tomto smere žiaľ nijako nepreukázal. Exekučný súd tak už mohol, vo vzťahu k povinnému, iba konštatovať, že práve v prípadnom podanom odpore mal povinný priestor na to, aby uplatnil všetky svoje námietky a výhrady k platobnému rozkazu, čo však neurobil. Platobný rozkaz preto nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a stal sa spôsobilým exekučným titulom. Skutočnosť, že sa povinný subjektívne nestotožňuje s právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom, neznamená že jeho tvrdenia bude preskúmať exekučný súd. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (podmienky a uzatvorenie zmluvy, podpis na zmluve a pod.) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia.

16. Ochranu hmotnoprávnych vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nesplnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným

hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Povinný tak má možnosť brániť svoje práva už iba v trestnom konaní.

17. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 SŽf 65/2011).

18. V posudzovanom prípade súd zistil, že oprávneným predložený exekučný titul, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a je spôsobilým exekučným titulom. Právo priznané exekučným titulom je priznané v prospech oprávneného (v danom čase vystupujúcim pod tam uvedeným obchodným menom) a povinnosť ním uložená smeruje voči povinnému.

19. Po preskúmaní súdneho spisu preto možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd nemal inú možnosť ako skonštatovať, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

20. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

21. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

24. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

25. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, vrátane konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného, nepriznal.

26. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).